

Písek v hodinách odbíjí poledne
větráky šlehaří vzduch do nasládlé pěny
ještě tolik času než půjdu spát
venku leží prach jak spící zvíře
od vody se zvedají oblaka páry
není ji dost aby stlačila píst stroje
válí se po hladině listy rudnou jak pár...
kruhy na vodě jsou jizvy po kamenech
i vítr dělá na hladině víry
jen po mých kamenech, jen po mých kamenech
zůstaly ve vodě díry
sundám si brýle a nastavím je slunci
paprsek sleduje včelu, která přetížená pylem nemůže vzlétnout
co bude s hořící včelou v úlu, uhasí se voskem?
do popela jejich křídel zastrkám sirky
postavím z nich patra podlaha je vratká
nevím kam šlápnout, aby nehořela

nikdo neví že jsem tu , nikdo neví že jsem
v noci poslouchám oddechování spících
kterým se o mně nezdá sen
nikdo neví že jsem tu, nikdo neví že jsem
v noci poslouchám oddechování spících
kterým se o mně nezdá sen

v tabulkách čokolády najdeš včelí královny
sesazený z trůnu
černožlutý pruhy maj pomačkaný ořechama
utopili se v medu, někdy štípnou do jazyka
když jíš jejich sladký těla
někdy štípnou do jazyka když jíš jejich sladký těla
kdybych alespoň nebyl sám, mít někoho koho bych mohl
zatahat za vlasy, shodit do bláta
nebo třeba zalít do betonu, nebo třeba zalít, nebo třeba zalít do bet
onu, nebo třeba zalít
nebo třeba zalít do betonu do betonu
nikdo neví že jsem tu nikdo neví že jsem
v noci poslouchám oddechování spících
kterým se o mně nezdá sen
nikdo neví že jsem tu nikdo neví že jsem
v noci poslouchám oddechování spících
kterým se o mně nezdá sen
venku už je tma jako kdyby někdo na světě
rozvířil, zvířil všechen pyl
do rána je tak dlouho
odpočíváme ve stínu lamp